

stille hen i et Udvalg nede i Folketinget, og der er derfor vel neppe Sandsynlighed for, at vi i denne Samling kan faa dette Spørgsmaal ordnet, og derfor maa jeg tage Forbehold overfor det Forslag, der her foreligger fra Finansministeren, idet jeg ønsker under nærmere Forhandling med den højtærede Minister i Finansudvalget at drøfte denne Sag nærmere. Jeg skal altsaa paa et senere Tidspunkt af Forhandlingen tillade mig at foreslaa Lovforslaget om Tillægsbevillingen henvist til Finansudvalget. Jeg skal tilføje, at der ogsaa er andre Spørgsmaal, sorterende under den højtærede Indenrigsminister, som jeg tror der kunde være Grund til at tale noget nærmere om, men det er Spørgsmaal, som bedst egner sig til Drøftelse i Udvalget. Jeg skal altsaa indskrænke mig til disse Bemærkninger, idet jeg for øvrigt kan anbefale, at vi søger at gøre Tillægsbevillingsloven færdig saa hurtigt som muligt.

Piper: Det foreliggende Forslag om Tillægsbevilling til Finansloven for 1914—15 fremtræder med en Merudgift af ca. 51½ Mill. Kr. og en Merindtægt af 1½ Mill. Kr., i alt en Merudgift for Statskassen paa 50 Mill. Kr. Af disse 50 Mill. Kr. hidrører de 38 Mill. Kr., som man vil se, fra ekstraordinære Udgifter til Forsvaret i Anledning af den tilstedeværende europæiske Situation, Udgifter, som Regeringen har afholdt, fordi den har ment sig forpligtet dertil, fordi den har ment det nødvendigt, og ikke, som den højtærede Finansminister udtalte i Gaar her i Mødet, for at imødekomme de konservative Partier eller for at undgaa Angreb i Højres Presse. Der bliver saa tilbage ca. 12 Mill. Kr., der udredes til andre Formaal; ja, en Del af de 12 Mill. Kr. er til ekstraordinære Forsvarsforanstaltninger i Henhold til Forsvarslovene, men det bliver dog et anseligt Beløb, der udredes til andre Formaal. Der findes da ogsaa en lang Række Bevillinger, som under Behandlingen i Folketinget er yderligere blevet forøget ved en lang Række Ændringsforslag. Naar dette Lovforslag nu kommer her op til Landstinget i de sidste Dage af Samlingen, skyldes det jo ikke mindst de mange Ændringer, der er tilført det. Og gaar man Lovforslaget igennem, vil man forbaves over at finde adskillige af disse Poster opstillet paa Tillægsbevillingslovforslaget for Aaret 1914—15, et Finansaar, vi forlængst er kommet ud over. En Del af disse Poster vilde ogsaa med Rette høre hjemme paa

Finansloven for 1915—16; men saaledes som det nu synes at være blevet Skik, nøjes vi jo ikke med at vedtage een Finanslov her, men vi faar ogsaa en ekstraordinær Finanslov ved at vedtage en Tillægsbevilling for det foregaaende Aar. Det er givet, at naar Forslaget kommer saa sent til Landstinget, vil det være ganske umuligt at underkaste det nogen Behandling her. Jeg skal derfor ikke komme ind paa de enkelte Bevillinger. Den ærede Ordfører for Venstrepartiet, det ærede 3die Medlem for 3die Kreds (Ole Hansen), som talte for lidt siden, udtalte, at man i Folketinget var enig om disse Forslag fra alle Sider, og at man derfor kunde antage, at der ikke var nogen særlig Grund til at beskæftige sig med dem; man kunde gaa ud fra, at saa var der ikke noget, der i særlig Grad kunde give Anledning til Opposition. Alene den fremrykkede Tid er jo en gyldig Grund til ikke at beskæftige sig videre med det. Skulde der imidlertid være Bevillinger paa Lovforslaget, som ikke er ønskelige, og som vi, hvis der havde været Tid til nærmere Eftersyn, vilde have fundet Grund til at modsætte os, ja, saa maa det være den fremrykkede Tid, som er Aarsag i, at vi maa fralægge os alt Ansvar derfor.

Med disse Bemærkninger skal jeg tillade mig at anbefale Lovforslaget til videre Fremme.

Hey: Det bliver til Slutning trivielt at klage over manglende Tid, det gentager sig jo Gang efter Gang, og jeg skal i det hele taget kun sige, at det er klart, at naar Folketinget har vedtaget Lovforslaget i Gaar, er det meget lidt, man kan have at sige i Dag. Men til Gengæld udtaler jeg Haabet om, at det kommende Landsting — det bliver vel ikke før om et Aar —, det kommende nye Landsting, som vel ogsaa skal erkende, at Finansloven er Folketingets Finanslov, vil vide at skaffe sig bedre Respekt, end det nuværende Landsting har forstaaet. Det kunde dog være, at det kommende Landsting forstod bedre, end dette Landsting har forstaaet, at sætte sig lidt i Respekt, ikke blot med Hensyn til Tidsfristerne, men ogsaa med Hensyn til — og det sker maaske lettere —, hvad der optages paa Tillægsbevillingsloven, og hvad der ikke optages paa den ordinære Finanslov. Den højtærede Minister og jeg vekslede ved Finanslovbehandlingen her i Salen netop et Par Bemærkninger om Renter, som ikke findes paa den ordinære Finanslov,